

Midlifecrisis

Ruud van der Heijden

Die schrik van d' eerste grijze haar, komt keihard aan, ja reken maar.
Ze zeggen: 't staat je best charmant, maar 't is 'n teken aan de wand.
De rijke krullen op je kop, die zilveren slapen, het kan niet op,
het maakt je boeiend, wordt beweerd, je wordt door 't vrouwvolk fel begeerd

**Je denkt: je kletst maar, voor mijn part
en weet wel beter, in je hart.
De jaren van baldadigheid,
die zijn voorgoed verleden tijd.**

De dames, tussen 't lonken door, lokken je leep van 't rechte spoor;
het leven van 'n grijsaard swingt, door al het zilver wat er blinkt.
Het prilste grauw word je gewaar, tussen het zwart, 'n grijze haar.
De eerste wordt haast nooit gezien, maar ongemerkt zijn het er tien.

Je denkt er is niks aan de hand, maar daarna word je vaste klant.
voor middeljtjes bij de drogist, en haarverf bij de hairstylist.
Je had het lang nog niet verwacht, ontkende 't uit alle macht,
maar d' afbraak wordt niet meer gestuit, daar kom je niet meer onderuit.